

Sammanfattning

Skador på byggnader som en följd av vapen som exploderar ovan mark beror på både effekten av stötvågen och på den påverkan som splittren från vapenhöljet eller speciella i vapnet ingående splitterstridsdelar har. Verkan av ren stötvåg är relativt väl studerat och kunskapen kan bedömas som relativt god. När det gäller verkan av kombinationen stötvåg och splitter är kunskapen mycket ofullständig.

För att ge en grov uppfattning om kollapsavstånd för två olika vapen, 15.5 cm spränggranat MIS4 och 250 kg GP-bomb av typen Mk-82, för olika typer av normala, i Sverige förekommande, väggtyper, har en experimentserie i full skala genomförts.

De olika väggtyperna, som representerats av väggstrimlor med normal våningshöjd och med en bredd av 1,2 m, har varit: sandwichvägg, vägg av lättbetong/betong, vägg av tegel/betong, vägg i form av en tegelmur, vägg av lättbetongelement, vägg av tegel/träreolar/gipsskiva, vägg i form av en lättbetongmur samt en trävägg.

Totalt har 48 väggstrimlor av åtta olika typer testats.

Experimentserien har varit så liten att det är svårt att dra några bestämda slutsatser av de erhållna resultaten. En jämförelse med de delmodeller som är inlagda i skadesimuleringsmodellen VEBE ger dock en indikation att för "tung" väggar som har förmåga att stoppa splittren stämmer VEBE-modellens kollapsavstånd relativt väl, medan för "lätta" väggar där splittren går rätt igenom väggen är VEBE-modellens avstånd mycket för stora.